

28.04.2021 Biblická hodina

Vzdych: „Blahoslavený človek, ktorému Pán nezaráta hriech.“ (R 4,8) Amen.

Pieseň: Žalm č. 1.: „Kto nepočúva rady bezbožných...“

Modlitba: Pane Ježišu Kriste!

Prosíme Ťa, aby si z našich srdc vyňal ducha Absolona, aby sme neútočili na toho druhého hnevom, závišťou či prefikanosťou, ale aby sme Ti zverili životy všetkých, ktorí žijú v našom okolí. Pomôž nám – prosíme – uveriť, že Ty vieš, čo a prečo robíš a dovolíš v našich životoch, čo v našom slovníku znamená biedu, utrpenie a bolesť. Nenechaj, aby sme pozabudli na to, že Tebe patrí, chvála, česť a sláva, len Tebe. Že Ty si nad všetkým a bez Tvojho vedomia a vôle sa nič nedeje v našom osobnom živote, v našej cirkvi, v našej krajine a v našom svete.

Prosíme, mocou svojho Ducha Svätého buď dnes prítomný, aby sa dostalo to, čo počujeme aj hlbšie, ako do našich uší. Daj nám rozumieť, daj nám žiť Slovo, s ktorým nás ešte dnes hľadáš. Poznáš nás, preskúmaj každého z Tvojich súčasných učeníkov jedného po druhom, aby sme boli pripravení učiť sa od Teba a byť budovaní v Duchu blízko Teba a posilňovaní vo viere len Tvojou láskou. Prosíme Ťa, aby si nás vypočul pre Pána Ježiša Krista. Amen.

Biblický text: Druhá Samuelova kniha 19,9b-15

„Kráľ vstal a posadil sa k bráne. Keď oznámili celému vojsku, že kráľ sedí v bráne, predstúpilo pred neho celé vojsko. Izrael sa však rozutekal, každý do svojho stanu. ¹⁰ Všade po izraelských kmeňoch sa všetci povadili. Hovorili: „Kráľ nás vyslobodil z moci našich nepriateľov, vytrhol z moci Filištíncov a teraz musel ujsť z krajiny pred Absolónom. ¹¹ Absolón však, ktorého sme pomazali za svojho vládcu, zahynul v boji. Prečo teda váhate urobiť niečo pre návrat kráľa?“ ¹² Kráľ Dávid odkázal kňazom Cadókovi a Ebjatárovi: „Povedzte starším Judska: „Prečo by ste mali byť poslední pri návrate kráľa domov? — Ved' kráľ sa dozvedel, čo hovoril celý Izrael. — ¹³ Vy ste moji bratia, moja kosť a moje telo. To chcete byť poslední pri návrate kráľa?““ ¹⁴ Amasovi povie: „Si moja kosť a moje telo. Nech ma Boh prísne potresce, ak sa namiesto Joába nestaneš navždy veliteľom môjho vojska.“ ¹⁵ Tým si jednoznačne získal srdce všetkých Júdovcov. Tí odkázali kráľovi: „Vráť sa späť i so všetkými svojimi služobníkmi.“

Drahé sestry a milí bratia!

Pred dnešným určeným biblickým úryvkom čítame o smrti Absolona, za ktorým Dávid smúti. Bolo to dieťa, ktoré sa chcelo zmocniť moci, vzbúrilo sa proti vlastnému otcovi. Dávid preto musel utiecť. Aj keď Absolon nenávidel Dávida a dokonca útočil na jeho život, Dávid ho stále miloval, pretože bol jeho pokrvný potomok. Ale čas smútku nemôže trvať večne. Boh v tejto strate potvrdil aj Dávida. Bol to Joáb, ktorý ho varoval, aby sa opäť postavil na čelo svojho ľudu, lebo má vyvolené miesto. Lebo jeho ľud stál pri ňom a on musí ďalej žiť a slúžiť pre vlastných Boh priniesol späť do Dávidovho života nádej. Potom sa Dávid vrátil do Jeruzalema. Okolnosti k tomu sú popísané tu.

Izrael zvažuje len to, čo sa stalo po prehratej bitke. Vzbúril sa proti Dávidovi, ktorý ich vytrhol z ruky Filištínov. Takmer slepo nasledovali Absolóna, keď išli proti Dávidovi. Preživší členovia Absolonovej armády sa vrátili domov. Uznávajú Dávidove skoršie zásluhy, jeho víťazstvá proti Filištíncom a jeho nehodný útek kvôli Absolonovi. Dávid sa pozrel na život severských kmeňov a videl v nich nerozhodnosť, strach, opustenosť, ktorú prežili bez svojho kráľa. V procese neexistuje jednomyselné konečné rozhodnutie. Izrael prijíma Dávidovo kráľovstvo. Je tu výzva priviesť kráľa Dávida späť.

Dávid nebol populárny v Judsku, kde si uvedomili, nech kňazi sa im prihovoria a na duchu budú mať pokoj. Dávid poslal kňazov Cadóka a Ebjatára k judským starším, ale týmto činom povzbudil aj severné kmene. Dávida zovolajú späť, nebude pomsta, ale jednota a pokoj pre celú krajinu, kde v tom druhom uvidia brata. Aj v tomto je Dávid predchodcom Ježiša Krista, pretože v Pánovi je nám vždy darované odpustenie, jednota a pokoj Jeho krvou. Dávid vyjde v ústrety i spred tvár synov Júdových, veď po všetky dni jeho života budú Ammas, teda jeho krv bude stáť na čele jeho vojska. Tým ujde i pred Joábom, na povel ktorého zomrie Abner a Absolón. Dávid sa chcel Joaba zbaviť, pretože sa v mnohých prípadoch rozhodol podľa vlastného uváženia. Toto je Dávidova odpoveď vrátiť sa do Jeruzalema, ale s vlastnou armádou. Judsko sa nielen rozhodlo priviesť Dávida domov, ale okamžite aj konalo.

Z tejto biblickej pasáže môžeme tiež vidieť, že v kráľovstvách zeme ide predovšetkým o moc. Bez ohľadu na to, kto je kto, syn dokonca ide proti vlastnému otcovi, neexistuje žiadna prekážka, keď je niekto zaslepený zlom, závišťou a túžbou po moci. Jeden veľmi slávny muž raz povedal, že ak chcete otestovať charakter človeka, dajte mu moc. A aké pravdivé je toto tvrdenie vo všetkých dobách o biblických postavách, ale aj v bežnom živote človeka. Moc deformuje myslenie človeka. Vnímanie reality sa zmení. Moc rozdeľuje spoločenstvo. A

prítomnosť zla v živote ľudí bude pôsobiť iba na roztrieštenie a nie na jednotu. Nakoniec Izrael povolá Dávida späť a odvtedy môžeme na Dávidovom správaní vidieť, že Božie vyvolenie, Jeho pomazaný, Ho zastupujú v moci medzi svojím ľudom. Amen.

Biblický text: List Rimanom 5,1-11

„Keď sme teda ospravedlnení z viery, máme pokoj s Bohom skrze nášho Pána Ježiša Krista. ² Skrze neho sme vierou získali aj prístup k milosti, v ktorej zostávame, a chválime sa nádejou na Božiu slávu. ³ No nielen to, ale chválime sa aj súženiami, lebo vieme, že súženie vedie k vytrvalosti, ⁴ vytrvalosť k skúsenosti, skúsenosť k nádeji. ⁵ A nádej nezahanbuje, lebo Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali. ⁶ Veď Kristus v určenom čase, keď sme boli ešte bezmocní, zomrel za bezbožných. ⁷ Sotvakto totiž zomrie za spravodlivého, aj keď za dobrého sa azda niekto odhodlá zomrieť. ⁸ No Boh dokazuje svoju lásku k nám tým, že Kristus zomrel za nás, keď sme boli ešte hriešni. ⁹ Tým skôr teraz, keď sme boli ospravedlnení jeho krvou, budeme skrze neho zachránení pred hnevom. ¹⁰ Ak sme smrťou jeho Syna boli zmierení s Bohom, keď sme boli ešte nepriateľmi, tým skôr budeme zachránení jeho životom po tom, keď sme boli zmierení. ¹¹ A nielen to, ale aj Bohom sa chválime skrze nášho Pána Ježiša Krista, skrze ktorého sme teraz dostali zmierenie.“

Drahé sestry a milí bratia!

Opakom pokoja je úzkosť, strach, zúfalstvo, nepokoj a hrôza a mohla by som pokračovať do nekonečna. A kým človek v každej dobe túži žiť v pokoji s tým druhým, s ktorým žije v rodine a v jednej domácnosti, tu dnes naše slovo graduje a nehovorí, že pokoj môžeme mať s Bohom, ale že máme pokoj s Bohom.

Len ten, kto dôveruje v zmierenie s bezplatnou milosťou, môže stáť pred Bohom bez strachu. A ospravedlnený vierou v nášho Pána. On je Pán, ktorý „...bol vydaný za naše previnenia a vzkriesený pre naše ospravedlnenie.“ (R 4,25)

Byť v pokoji s Bohom znamená, že sa ho nebojím. Moje svedomie je čisté pred Bohom. Nemám pred Ním čo skrývať. Nemám žiadne sťažnosti ani obvinenia proti Bohu.

Máme pokoj s Bohom: „Oboch zmieril s Bohom v jednom tele, na kríži usmrtil ich nepriateľstvo.“ (Ef 2,16) „Aj vás, ktorí ste kedysi boli odcudzení a nepriateľskí k Bohu svojím zmýšľaním a zlými skutkami, teraz s ním zmieril, keď vo svojom pozemskom tele podstúpil smrť, aby vás postavil pred Božiu tvár svätých, nepoškvrnených a bezúhonných,...“ (Kol 1,21-22)

Situácia kresťana je charakterizovaná ako život v milosti a v pokoji s Bohom. Ján Kalvín píše o pokoji, ktorý nám Syn zabezpečil skrze Otca: Toto je jedinečné ovocie pravdy viery. Naše duše sú buď ohromené pohrdaním a zatajovaním Božieho súdu, alebo naplnené strachom a hrôzou, kým nespočinieme v Kristovi. Pretože On jediný je náš pokoj.

To, že máme pokoj s Bohom, neznamená, že už nepáchame hriech. Ale môžeme vedieť, že milosť je pripravená v tých ťažkých chvíľach, keď sa nenávidíme pre svoje slabosti. Milosť je vždy pripravená, žijeme v nej, sme v nej a pohybujeme sa v nej aj dnes.

A je len jedna cesta k tomuto druhu milosti, slobodná cesta, ktorú sme dostali vierou v Krista. Voľnú cestu urobil tak, že sa chrámová opona kostola roztrhla: „A hľa, chrámová opona sa roztrhla na dvoje odhora až nadol,..." (Mt 27,51)

To, čím sa chválime, sa rovná tomu, v čo dúfame, čomu hovoríme zmysel a účel života. Utrpenie a trápenie všetkých čias vedie k nádeji, v ktorej je človek patriaci Bohu pripravený obstať v skúške.

Istotu nádeje poskytuje Boh Duch Svätý. Jediným bodom je, že Kristus zomrel za bezbožných a hriešnikov. Spása už bola vykonaná, kým človek ani neukázal len iskru, aby sa priblížil k Bohu. Aj v našom Božom slove na nedeľu sme čítali, že človek Boha nehľadal, odvrátili sa od neho a neurobili nič dobré.

Ak bol Boh pripravený dať za nás svojho Syna za hriešnikov, tak nás Jeho vzkriesením nás vykúpi zo smrti a ospravedlní nás vierou.

A tak sa môžeme chváliť nádejou na prijatie Božej slávy. Túto slávu môžeme nielen vidieť ako kedysi učeníci na vrchu, ale môžeme sa o ňu raz podeliť. Mohlo by to byť naša barla v tomto živote. Preto stojí za to neustále bojovať, pretože náš život nie je procesom prežitia, ale predsieňou, aby sme mohli prijať Božiu slávu. Keď uvidíme Boha tvárou v tvár, budeme ako On.

„Tým nám daroval vzácne a veľmi veľké prisľúbenia, aby ste prostredníctvom nich mali účasť na Božej prirodzenosti a unikli skaze, ktorú vo svete spôsobuje žiadostivosť.“ (2Pt 1,4)

„Milovaní, teraz sme Božími deťmi a ešte sa neukázalo, čím budeme. Vieme, že keď sa zjaví, budeme mu podobní, lebo ho uvidíme takého, aký je.“ (1Jn 3,2)

Ale medzi našimi chválami sú aj trápenia: „Preto neochabujeme, ale aj keď náš vonkajší človek hynie, náš vnútorný sa obnovuje zo dňa na deň. Ved' toto naše terajšie ľahké súženie nám získa nesmierne bohatstvo večnej slávy, keďže nehľadíme na viditeľné, ale na neviditeľné; lebo viditeľné je dočasné, neviditeľné však večné.” (2K 4,16-18)

Apoštol Pavol vie, o čom píše, keď čítame o súžení. Aj v jeho živote boli tie nie veľmi príjemné časti. Utrpenie nevyvracia Božiu moc. Jeho moc, Jeho milosť dokázala obnoviť naše životy skrze Ducha Svätého.

Kresťania vedia, že každá skúška má zmysel: „lebo vieme, že súženie vedie k vytrvalosti, vytrvalosť k skúsenosti, skúsenosť k nádeji. A nádej nezahanbuje, lebo Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali.”

Každý skutočný veriaci dostal dar Ducha Svätého. Božiu lásku nám dáva Duch Svätý: „Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali.”

Stanovený čas je v Božom pláne. Základom Kristovej lásky je Božia milosť, ktorá je základom slobodného a nie ľudského výkonu. Jeho cieľom je zachrániť človeka.

Kým človek žije pod mocou hriechu, slúži silám nepriateľským voči Bohu. Nie je schopný poraziť tieto nepriateľské sily sám. Boh nie je nepriateľom človeka. To my sme boli nepriateľmi Boha. Boh mocou Krista oslobodil človeka od hriechu. A tak možno urovnať vzťah človeka s Bohom.

Ježiš Kristus nie je len obyčajným prostredníkom medzi človekom a Bohom, ale sám dáva voľnú cestu a vedie k nepochopiteľnej milosti, stavu nového života. A to neznamená len akýsi pokoj pre našu súčasnosť, ale aj všelijaké dohady, starosti a obavy o našu budúcnosť. Už neexistuje žiadna neistota, a ak musíme stáť pred Božím súdnym stolcom, môžeme byť účastníkmi Jeho nebeskej čistoty. A žijúc s týmto poznaním môže táto nádej naplno osvetliť našu súčasnosť a náš celý pozemský život.

A ak sú a budú skúšky, životné situácie, ktoré hodnotíme ako zlé, cieľom je pointa, a to konečný cieľ, ktorý prehodnocuje všetko, čím sme si museli prejsť. Počas skúšok a ťažkostí sa môžeme zlepšiť. Prostredníctvom nich nás Pán aj vychováva. Skúša, ako sa správame v životnej situácii, keď do nej vkladáme svoju vieru a nádej. Viera a nádej a to, čo z tohto páru nemožno vynechať, je láska. Istota našej spásy pochádza z uznania Boha ako Boha, ktorý miluje hriešnikov. V našom slabom stave, keď sme boli ešte v službe hriechu, Kristus zomrel za nás.

Nezaobchádzal s nami tak, ako sme si zaslúžili. Pozrel sa na nás svojou láskou, tá láska bola nadovšetko, že jej nepredchádzalo žiadne dobro ani zásluhy.

A keď si už niekto myslí, že nám už nemôže byť zvestované evanjelium, sme naozaj šokovaní, že milosti stále nie je koniec.

Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním sa Božia milosť neskončila, z milosti žijeme dodnes. Stali sme sa spravodlivými za cenu Kristovho života, a tak sme sa oslobodili od hnevu Božieho súdu. Zmieril sa s Nami práve On, Ktorý nikdy nezmení svoj prístup k nám. Náš vzťah s Bohom sa dá vyriešiť, a to jedine Ním S touto nádejou môžeme prostredníctvom Ježiša prijať dar zmierenia. Vierou to môže byť moje a tvoje. Amen.

Modlitba: Všemohúci Otče skrze Pána Ježiša Krista!

Naša viera dnes hľadá na Teba, len na Teba, ktorý si darcom viery. Vždy nám daj do úst úprimnú vieru, aby sme uprostred súženia, ťažkostí a krízov nezabudli, že Ty si niesol kríž skôr ako my. Ďakujeme Ti, Pane Ježišu, za Tvoju cestu k Otcovi. Ďakujeme Ti za milosť, ktorou môžeme denne žiť a prežívať, že nás vedieš, formuješ našu myseľ a smeruješ naše činy k chvále a oslave. Ďakujeme, že si bol pripravený prejaviť svoju lásku a zostal si po celý čas poslušný a pripravený zomrieť za nás hriešnikov. A tak tie vzácne kvapky krvi, ktoré na nás padajú, odrážajú nielen naše hriechy, ale zároveň zotierajú všetko, čo nás oddeľuje od Tvojej nepochopiteľnej lásky. Ďakujem Ti, Pane, že si nikdy nebol a nie si nepriateľom človeka, že na nás vždy čakáš s otvorenou náručou a že si pripravený dať nám pokoj, ktorý presahuje každý ľudský rozum.

Modlime sa za našich blízkych i vzdialených bratov a sestry. Buď ich ochrancom a najvyššou pomocou. Modlíme sa za chorých nášho cirkevného zboru, za vyľiečených bratov a sestry, za našich starých a unavených bratov. Ale modlíme sa aj za mladú generáciu, všetkých, ktorí tento a budúci týždeň predstúpia pred Tvoju tvár s vd'ačnosťou, keď ďakujú svojej mamičke a sú pripravení požehnať Tvoje meno za pozemských opatrovateľov. Otče náš nebeský, oživuj vieru našich konfirmandov a žehnaj všetkých, ktorí Ti denne stoja pri nohách a nevzdávajú sa svojich modlitieb za tento svet. Prosím, vypočuj nás pre Pána Ježiša Krista. Amen.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Amen, amen, hovorím vám: Kto počúva moje slovo a verí tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nejde na súd, ale prešiel zo smrti do života.“ (Jn 5,24) **Amen**

Záverečná pieseň: Chválospev č. 389.: „Ja s vierou pozerám na kríž do Tvojich rán,...“